

P. Munch talte om, i den danske Rigsdag tidligere kun har været Kølighed hos Regeringen, en næsten uvenlig Stemning eller i alt Fald Ligegyldighed for saadanne Spørgsmaals Løsning, er det saa i dette Øjeblik, da det er lykkedes den socialdemokratiske Regering at gennemføre Forslag af denne Art, for meget at lykønske Regeringen, selv om man selv er Socialdemokrat. Jeg vilde lykønske et hvilket som helst Ministerium, det være sig konservativt, Venstre- eller radikalt, dersom det havde gennemført en Sag af denne Betydning. Thi for mig rækker disse Tanker saa overordentlig vidt, at jeg ikke alene ser Skyggerne fra Fortiden vige, men tillige ser Folkenes Broderskab dæmre i Fremtiden, indledet ved disse Overenskomster, der maa danne Broen til noget endnu mere.

Har jeg fremhævet Socialdemokratiets Arbejde i denne Sag, saa beder jeg blot ærede Medlemmer tilgive mig, at det tilfældigvis er en Socialdemokrat, der gør dette, thi for mig staaer det saaledes, at intet Princip er højere og vigtigere i Folkenes Virksomhed, hvad enten det drejer sig om den økonomiske Sikkerhed eller om politisk Frihed, end netop det internationale Princip. Men dets Konsekvens maa unægtelig blive noget mere end blot Traktater, dets Konsekvens maa jo blive Afrustning. Hvad skulde alt dette være andet end storestilede Forsøg paa at nærme Folkene saa meget til hinanden, at de slap den forbandede Militarisme? Hvad skulde det være andet end at komme bort fra hine Krigsmord, der karakteriserer de moderne Krige, som mindre og mindre har faaet Karakteren af noget mandigt og modigt og nu blot er slet og ret Nedslagtning og Udryddelse. Jeg ser i Afrustningen Konsekvensen af de Forsøg, der gøres her, paa at nærmere Folkene til hinanden. Naar der har været Tale om Feststemning, saa kunde jeg, hvis man ikke vilde smile, næsten have Lyst til at sige, at jeg synes, den mest passende Afslutning paa disse Traktaters Gennemførelse vilde være, at man sang „Internationale“. Thi i „Internationale“ er udtrykt alle disse Ønsker om, at Folkene skal nærme sig hinanden. Der er for Øjeblikket ikke andre end Socialdemokrater, der synger „Internationale“, men det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Moltesen og endnu mere det ærede Medlem Hr. Holger Andersen næsten er ved at istemme Sangen. De kan gøre det uden Samvittighedsnag, for det vil ikke et eneste Øjeblik komme til at saare deres politiske Følelser.

Jeg udtrykker paa ny min Glæde over,

hvad der her er sket. Jeg gør i fuldeste Alvor dette, idet jeg mener, at for Verdens fremtidige rolige Udvikling, for at Bonden kan pløje sin Jord og Arbejderen røgte sit Værktøj eller passe sin Maskine, er det den mest bydende Nødvendighed, at der hersker Fred i Verden. Tag ikke disse Ord for noget for højstilet, i Sandhed, denne Idé maa beherske alle, der i Alvor ønsker ogsaa deres eget Land rolige Udviklingsvilkaar. Derfor kan jeg med god Samvittighed føje min Lykønskning til de Lykønskninger, der allerede har lydt til Regeringen for, hvad den her har været i Stand til at gennemføre.

Udenrigsministeren (Moltke): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Behandling, denne Sag har faaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en dansk-tysk Voldgifts- og Forligstraktat.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 2997).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Fornyelse af den dansk-britiske Voldgiftskonvention.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 2965).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.